

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3081/2024
19.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, др Илије Зиндовића, Весне Субић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , чији је пуномоћник Бобан Матић, адвокат из ... , против тужене Основне школе „Херој Радмила Шишковић“ из Смедеревске Паланке, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1 2133/24 од 13.06.2024. године, у седници већа одржаној 19.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1 2133/24 од 13.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1 2133/24 од 13.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 185/23 од 22.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зарада, за период од 01.05.2021. године до 31.03.2023. године, исплати износе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом на сваки месечни износ од доспелости до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженој плати трошкове парничног поступка у износу од 54.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1 2133/24 од 13.06.2024. године одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда, те одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је благовремено изјавила посебну ревизију у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужилји због неувећања коефицијента за обрачун зарада за рад код тужене по ИОП наставном програму у спорном периоду. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права, а тужилја уз ревизију није приложила различите одлуке судова донете у истој или сличној чињеничној и правној ситуацији, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу наведеног, Врховни суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. истог закона, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 12.06.2023. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужилје није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Врховни суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић